

С НАМИ БОГ

Издание на храм "Св. Цар Борис"

брой 13, януари 2016 г.

РОЖДЕСТВО ХРИСТОВО В ХРАМ "СВ. ЦАР БОРИС"

автор: Цветина Мицова

И тази година големият християнски празник Рождество Христово беше отбелязан подобаващо във варненския храм "Св. цар Борис".

След приключване на св. Божествена литургия децата при Неделното училище към храма представиха с голям ентузиазъм и професионализъм сцена за Рождеството на нашия Спасител, като изпълнението обра оваците на енорияшите, а всички деца от неделното училище получиха подаръци. След това традиционно със своите песни поздравиха енорията и пенсионерските състави от кв. Аспарухово в изпълнение на стари градски и народни песни.

Настана време и дядо Коледа и Снежанка да зарадват най-малките членове на енорията, а те се снимаха с тях и също получиха своите рождественски подаръци.

МОЛИТВАТА – ЗА СЛАВА БОЖИЯ, ОБЩА ПОЛЗА И ЛИЧНО ДУШЕСПАСЕНИЕ

автор: Димитър Георгиев

Можем да кажем, че молитвата е „дишането на душата“, можем също и да кажем, че тя е нашият разговор с Бога. За молитвата можем да говорим и слушаме доста, без да разберем за нея почти нищо.

Свети Павел ни казва „непрестанно се молете“. На същото място, където са записани думите на Блажения Павел, че трябва „непрестанно да

се молим“, пише още и че трябва „за всичко да благодарим“, а преди това пък – „разговаряйте се един друг с химни и с духовни песни“.

Означава ли това, че докато се къпя, трябва да пея тропари или пък, прости ме Боже, да подвиквам с цитати от Псалтира от тоалетната към жена си, която в момента се намира в кухнята:

- Скъпа ми съпруго, сложи повече сол в супата, защото в Евангелието се казва: „Вие сте солта на земя-я-ята-а!“

- Добре и амин, съпруге мой, но ти като излезеш, не забравяй да спуснеш пак капака на тоалетната чиния, защото, както казва Апостолът, „постъпвай с другите тъй, както искаш да постъпват с тебе те“, алилуй!

Това ли значи да се молим непрестанно в дух на благодарност и славословие? Не, според мене Апостолът тука говори за християнската жажда за църковно богослужение, насърчава я, защото именно в Литургията на Църквата молитвата е непрекъсната – прошения, ектении, песнопения и славословия, чиято цел и кулминация е Благодарението – участието в Светата Евхаристия.

Свети Апостол Иаков пък пише на християните от своето време, че рядко и даже никак не получават от Бога дарове и благодат, помощ и подкрепа, защото не се молят. Казва дори, че се случва да се молят и въпреки това да не получават. Защо? Защото, казва той, „зле се молили“, молили се и когато получавали това, за което се молят, пропилявали даровете и благодатта, за да угаждат на страстите си, да ги „похарчат за своите прищевки“.

И тъй, ако св. Павел ни учи как да се молим, св. Иаков ни учи пък за какво да се молим. Според православния Молитвослов, ние молим „за слава Божия, обща полза и лично душеспасение“.

Ти можеш да се молиш „за слава Божия“, но факт е, че мнозина в историята, взрени в „славата Божия“ и заради нея, са убивали и измъчвали своите ближни, за слава Божия ужим са изгаряли по клади, живи одирали и всячески разтерзавали тези, които носят Образа Божий със себе си. И стремежът към „прослава на Бога“ се е превръщал в оправдание за угаждане на лична страст, алчност, гордост, желание за значимост. Тоест не Бога са прославявали, ами своята си представа за Бог, принасяли са кървави жертви на олтар, който са мислили за Божий, но всъщност този олтар е бил идошки жертвеник.

Ти можеш и за „обща полза“ да се молиш, но да не получиш отговор на своите молитви, защото не винаги „ползата на група хора“ е угодна на Бога, нещо повече, колкото и голяма да е тази група хора, никога това не могат да бъдат „всички хора“. Две православни държави

изправят оръжия и мъже една срещу друга, каквито примери в историята има много, а свещениците и от двете страни призовават Бога да постъпи според ползата и интереса на техните хора. Коя от двете страни да послуша Господ? А защо да се меси изобщо, защо да слуша изобщо, която и да е от двете?!

Затова и ние трябва да молим Бога за неща, които са в съгласие едновременно с Неговата слава, с ползата на всички наши ближни, както и резултатът да бъде нашето лично душеспасение, защото така ти ще угодиш не само на себе си, но и Богу, но и на ближните си, следователно полученото ще използваш праведно, а не, за да го пропилееш за своите прищевки или да го похарчиш, както Блудния син от Евангелската притча, „с блудници и грешници“.

Върху тия три стълба – Божията слава, общата полза и личното душеспасение се крепи молитвата, която Бог чува.

Молитвата, обичаме също да казваме, е „разговор с Бога“ – когато говориш на Бога, това е молитва. Започне ли обаче да ти отговаря Господ, вече става въпрос за шизофрения... Това, разбира се, е виц, простете моята несериозност.

В истинския разговор с Бога не е въпросът в туй „колко много ще говориш“, защото, казва Сам Христос, не бива да сме „като езичниците, мислещи, че поради многото си говорене, ще бъдат чути“, това, че помежду ви с Бог има разговор не се гарантира и от факта, че си чул (или мислиш, че си чул) отговор.

Да говорим на Бога е важно не за Бога и не за разговора, ами за нас. Този, който говори Богу, означава, че приема Бога като Личност. Общувайки с Бога като с личност ние се изграждаме като личности. Стихиите и безличните предмети ние ги манипулираме, както правим и с бездушните твари – на тях няма нужда да им се говори. Говорейки някому, ти признаваш свободата му да ти отговори или да не ти отговори. Ние не разговаряме с реките – копаем и вдигаме валове, за да не преливат, с магаретата и овцете също не говорим, ами им подвикваме и подкарваме с тоятата. На Бога обаче не само трябва да говорим, ами и да се учим как да Му говорим – да сме настоятелни,

без да сме нагли, да молим, без да изискваме, да благодарим, без да манипулираме... На това

ни учи православната молитва.

МОЛИТВЕНО ПРАВИЛО

Автор: св. Теофан Затворник

Превод: Павел Стефанов

Източник: <http://orthodoxinfo.com>

Вие питате за молитвено правило. Да, добре е да имаме молитвено правило, съобразено с нашите сили, така че от една страна да не се предаваме на мързел, а от друга да удържим нашия ентузиазъм в подходяща мярка. Най-големите молитвеници имали молитвено правило.

Въпреки това, не е нужно да се изкажат много молитви. По-добре е да се помолим с малко на брой молитви правилно, отколкото да бързаеме да прочетем много молитви, защото е трудно да се поддържа топлината на молитвения устрем, когато молитвите се извършват извън мярка.

Считам, че утринните и вечерните молитви, посочени в молитвеника, са напълно достатъчни за вас. Просто се опитвайте всеки път да се молите с цялото си внимание и чувства. За да изпълнявате успешно това, отделете малко от свободното си време за четене на всичките молитви по отделно. Помислете над тях и ги почувствайте, така че когато ги казвате в молитвения си правило вие ще знаете светите мисли и чувства, които се съдържат в тях. Молитвата не означава просто да казваме молитвите, но да разбираме съдържанието им вътре в нас и да ги произнасяме все едно те идват от нашите умове и сърца.

След като сте размишлявали и сте почувствали молитвите, опитайте се да ги запомните наизуст. Тогава няма да се налага да прелиствате молитвеника и да пускате светлината, когато дойде време за молитва; нито ще се разсейвате от нещо, което виждате докато се молите, но ще можете по-лесно да отправяте молитвите си към Бога. Вие сами ще видите от каква голяма полза е това. Фактът, че

ще имате вашите молитви с вас по всяко време и на всяко място е от огромно значение.

Като се подготвите по този начин, когато стоите на молитва бъдете внимателни да пазите ума си от разсейване и мислите си от охлаждане и безчувствие, напрегайте се по всякакъв начин да запазите вниманието си и да се молите с топлина. След казването на всяка една молитва направете поклони, толкова колкото искате, придружени с молитва за каквато и да било нужда, която имате – обикновена кратка молитва. Това малко ще удължи времето ви за молитва, но пък така молитвата ще бъде по-силна. В края на правилото трябва да се помолим с наши собствени молитви – да просим от Бога прошка за неволното отклонение на ума ни и да се предадем в ръцете на Бога за целия ден.

Също така трябва да поддържаеме молитвено настроение през целия ден. За това, както вече отбелязахме, трябва да помним, че сме в присъствието на Бога, това поражда кратки молитви. Много е добре да се научат няколко псалми наизуст и да се повтарят докато работим или вършим обичайните си ежедневни дела. Това е една от най-древните християнски обичаи, споменати и включени в правилата на Св. Пахомий Велики и Св. Антоний Велики.

След като прекараме деня по този начин, трябва да се молим по-усърдно и с повече внимание вечерта. Да увеличим поклоните и молбите си към Бога и след като се предадем в Божиите ръце още веднъж, да си легнем с кратка молитва и да заспим с нея или да прочетем някой псалом.

Кои псалми трябва да научиш? Научи тези, които разпалват сърцето ти докато ги четеш. Всеки човек ще намери различни псалми, подходящи за него. Започни с Псалом 50 „Помилуй ме Боже...“, след това Псалом 102

„Благославяй, душо моя, Господа...” и Псалом 145 „Душо моя, хвали Господа!...” Има също така псалми, които се четат преди Св. Причастие – Псалом 22, Псалом 23 и Псалом 115. Има псалми от различните видове служби – вечерня, часове и др. Прочетете Псалтира и изберете.

Когато сте научили всичко това, вие винаги ще бъдете напълно въоръжени с молитва. Когато ви нападне някоя смущаваща мисъл, побързайте да паднете пред Бога или с кратка молитва или с някой псалом, особено с думите „Побързай Боже, да ме избавиш, побързай, Господи, да ми помогнеш” (Пс. 69) и смущението веднага ще изчезне.

Аз обаче ще спомена, че трябва да запомните, че всичко това, казано за молитвеното правило е в помощ, но най-важното нещо е да стоим пред Бога с ума в сърцето, с преданост и искрено смирение пред Него.

Мисля и нещо друго да ви кажа. Вие можете да ограничите цялото молитвено правило само до поклони с кратки молитви и молитви със свои собствени думи. Застанете и правете поклони с Иисусовата молитва или някоя друга молитва, като изказвате вашите нужди, славословите и благодарите на Бога. Също така трябва да си определите или брой молитви, или време на продължителност за молитва, или и двете, за да не станете мързеливи.

Това е необходимо, защото се наблюдава нещо удивително при нас. Например, когато излезем навън по някаква задача часовете минават все едно са като минута. Когато се молим, обаче, едва минали няколко минути и на нас ни изглежда, че се молим с часове. Тази мисъл не може да навреди на този, който се моли според

определеното си правило; но представлява голямо изкушение за този, който се моли и просто прави поклони с кратки молитви. Това може да спре молитвата, едва започнала, като човек си мисли, че я е изпълнил правилно. Поради това тези, които добре са усвоили молитвата ползват броеница, за да не бъдат изкушавани от това чувство. Броеницата е предназначена за тези, които желаят да се молят със собствени молитви, не с молитви от молитвеника. Тя се използва с Иисусовата молитва „Господи Иисусе Христе, Сине Божий, помилуй ме грешния” като се премества едно зърно от броеницата. След това отново се казва молитвата с поклон, още едно зърно се премества и т.н. С всяка молитва „Господи Иисусе Христе, Сине Божий, помилуй ме грешния” се прави поклон – поясен или земен, както предпочитате. Смисълът на това правило е да имаме определен брой молитви с поклони, към които се добавят и собствени молитвени прошени. Когато се определи брой на молитвите, трябва да се определи и време за извършването им, така че да не се бърза.

След като прочетете това не мислете, че ви карам да отидете в манастир. Аз за първи път чух за молитва по броеница от мирянин, не от монах. Много миряни и монаси се молят по този начин. Той ще бъде подходящ и за вас. Когато се молите с наизустени молитви и не виждате резултат, тогава може да пробвате да се помолите с броеница, като оставите готовите наизустени молитви за друг ден. Така нещата ще тръгнат по-добре.

Ще повторя още веднъж, че същността на молитвата е издигането на ума и сърцето към Господа; тези малки правила са помощ. Ние не можем да минем без тях поради нашата слабост. Нека Господ Бог да ви благослови!

ЧУВА ЛИ БОГ НАШИТЕ МОЛИТВИ

автор: Кристиана Сукари

Доста често в живота сме подложени на различни предизвикателства. Всеки един ден се налага да вземаме решения и да правим избори. В най-трудните си моменти отправяме молитви към Господ и очакваме незабавен резултат от него. Когато не получаваме, това за което се молим надеждата ни намалява и в

нас се появяват съмнения към Бог и неговата обич към нас. Всеки човек е имал момент, в който се е запитвал:

-Боже, защо на мен?

или

- С какво аз заслужих цялото това страдание?

Бог знае кога и какво трябва да се случи в нашия живот. Без да осъзнаваме през всеки изминал ден, дори всяка минута, той полага необходимите грижи за нас. Замисляли ли сме се колко хора е изпратил в живота ни, за да ни обучават. ДА! Ежедневно сме на уроци. И точно тези уроци са помощта, за която се молим. Господ ни предоставя на сребърен поднос уникални възможности. Да преживеем, за да разберем. Праца ни подходящ човек, в правилното време с неслучайна цел. И точно това ни кара да израстваме. Когато вечер заспиваме, много често с притварянето на очите си в съзнанието ни изплуват разни

спомени. МИНАЛО. То е било, заедно с всички грешки, сълзи, тревоги, както и с радостта, щастието, любовта. Даваме си сметка, че понякога е по-добре да стане така както трябва, а не така както желаем. Защо ли? Желанията ни не винаги съответстват на необходимостите ни и щом не сме ги имали или не са се случили, волята на Господ е била друга. Може би е искал да ни предпази или е имал по-добър план за нас.

ТОЙ знае. ТОЙ вижда. ТОЙ чува. Оставете живота си в неговите ръце и ще бъдете благословени. Следвайте словото му и не се съмнявайте в правотата му. ГОСПОД е Този, който ще ни спаси!

СРЕЩА НА СЕСТРИНСТВОТО

На 30ти януари се проведе редовната среща на сестринството към храм „Св. Цар Борис“. Срещата беше първата за тази година, на нея обсъдихме бъдещите планове на дейността ни и темите на събиранията. Родиха се интересни идеи, о. Добромир, който ни беше гост даде предложения за по нататъшната ни дейност, която ще включва срещи с духовници, благотворителност, издателска дейност, общи молитви за децата и семействата ни.

КУХНЯ

Получихме дарение от Православното братство при храм „Св. пророк Илия“ в кв. Дружба 2, гр. София. Дарението е хранителни продукти, които ще подпомогнат нашата социална кухня.

БЛАГОДАРИМ ИМ! ГОСПОД ЗДРАВЕ ДА ИМ ДАВА!

ГРОБИЩЕН ХРАМ

През 2015 г. с помощта на енорияши и жители на квартал Аспарухово се извърши ремонт на гробищния храм в квартала.

ГОСПОД ДА ВЪЗДАДЕ НА ДАРИТЕЛИТЕ!

БОГОЯВЛЕНИЕ

Нашият енорияш Йордан Савов извади Христовия кръст от ледените богоявленски води на Аспаруховския канал. Тази година 15 смелчаги се включиха в благословената надпревара за големия празник Богоявление. Началото на празника беше поставено с празнична света литургия в храм Св. цар Борис, последвана от традиционното литийно шествие до канала, където бе отслужен и Велик водосвет.

Освен кръста, който извади от водите, Йордан получи още един благословен подарък - икона от Църковното настоятелство, връчена му от председателя свещеноиконом Добромир Георгиев, както и поздравленията на районния кмет г-жа Калинка Белмезова.

СДРУЖЕНИЕ ОТВОРИ ОЧИ ЗАВЪРШВА РЕАЛИЗИРАНЕТО НА ВАЖЕН ПРОЕКТ

автор: Цветина Мицова

Много хора в България са чували за отец Георги Фотакиев от храм „Св. Цар Борис“ във варненския квартал Аспарухово. Знаят за него от медиите или пък лично го познават, знаят за тежкия кръст, който доброволно е приел, като дарба Божия, и за ежедневния труд, който той полага за да помага на младежи, зависими към наркотици или алкохол. Отец Георги, действително, е свещеник от Българска православна църква, който вече близо 18 години обгрижва духовно онази част от нашето общество, с която, сякаш, на никой не му се занимава.

Работата на отец Георги е достойна за похвала, каквато и често среща от стотиците благодарни майки и бащи, сестри и братя на хората, на които е помогнал. Но не трябва да пропускаме и развитието, през което е преминала тази дейност, по обгрижване на нарко-зависими, през изминалите години, нито заслугите на многото хора, които по най-различни начини са давали своята лепта за благородната кауза.

В първите си години на работа със зависими, отец Георги оказва помощ, като ходи по домовете на нуждаещите се или ги настанява в къщата си, при хора от енорията, а понякога и в двора на храма, под старата ела. Помагат му християните от Аспарухово – някои с професионална подкрепа, други материално, трети – просто с вниманието си и братската си любов към, борещите се със зависимостта, момчета и момичета. Подкрепата – голяма, резултатите – невероятни. Така минават години и желаещите да се лекуват в храма стават толкова много, че няма къде да бъдат приютени. Започва строежът на Православен център за духовно обгрижване на наркозависими. През 2004 година центърът е открит. Създадено е и сдружение „Отвори очи“, под чиято юрисдикция е центърът. Членове на сдружението са бивши зависими, енорияши, близки на зависими, хора, съпричастни на идеята.

Така, без някой някога да е знаел, мечтал или пък планувал да се създаде подобен център,

случва се, че днес екип от 10 специалисти работят ежедневно за да доставят една от най-успешните социални услуги за зависими в България. Разбира се, редом с големия напредък, който търпи през годините, организацията се среща и с неимоверно много трудности. Една от тях е нуждата от повишаване на организационния капацитет – защото вече зависимите не се обгрижват под старата ела, а в център, който е регистрирана социална услуга в Агенцията по социално подпомагане, има съгласие за добра практика на Националния център по наркомании, бива канен на международни конференции, и още много факти, които доказват, но и изискват високото ниво на професионализъм в работата.

За да посрещне нуждите на зависимите по-възможно най-здравия и адекватен начин, както и за да отговори на изискванията на средата за качество на предоставяната услуга, тази година сдружение „Отвори очи“ реализира проект, наречен „Организационно развитие за по-добра подкрепа на наркозависими младежи“, който се финансира по Програма за подкрепа на НПО в България. Проектът стартира през януари и завършва в края на този месец. Благодарение на него, сдружението успя да осъществи много и разнообразни дейности, целящи повишаване на квалификацията, професионализма и качеството на работа на екипа и управителния съвет и подпомагане бъдещото устойчиво развитие на организацията, сред които – голям 9-дневен семинар във Варна на тема „Психосоциална рехабилитация и духовно обгрижване на наркозависими“, посещение на най-големия център за зависими в Гърция „Кетеа“, преминаване през най-различни обучения на екипа и управителния съвет и изготвяне на стратегия на сдружението.

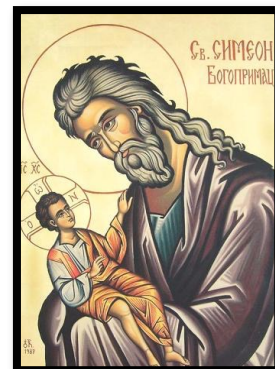
Сред целите, заложили в стратегията на сдружение „Отвори очи“, са разширяване на материалната база, въвеждане на стандарт за управление на качеството, както и постигане на финансова стабилност, която ще даде възможност повече нуждаещи се да бъдат приемани за лечение в центъра безвъзмездно.

ЦЪРКОВЕН КАЛЕНДАР

3 февруари - Св. праведни Симеон Богоприемец

Преданието разказва, че Симеон бил един от седемдесетте преводачи на старозаветния текст на Библията от еврейски на гръцки, които египетския цар Птоломей II Филадельф (285-246 г. пр.Хр.) назначил с тази преводаческа задача. На Симеона се паднало да преведе книгата на пророк Исаия. И когато стигнал до глава 7 стих 14, помислил, че в еврейския текст има грешка, като е казано: "Девица ще зачене и ще роди

Син, и ще Му нарекат името Емануил". Посегнал да поправи думата Девица, но ангел Господен го спрял: "Писаното е точно, затова нищо не поправяй! Ти няма да умреш, докато не видиш с очите си изпълнението на тия думи". Св. праведни Симеон Богоприемец както и пророчица Анна се честват на 3 февруари, ден след празника Сретение Господне.

Внимание! Вестникът съдържа текстове от Священото Писание и икони. Не го използвайте за домакински и други нужди!

Енорийски лист „С нами Бог” се издава с благословението на Варненски и Великопреславски митрополит Йоан.

Титуляр: Църковно настоятелство при храм "Св. цар Борис" - гр. Варна

IBAN: BG27FINV91501216

BIC: FINVBGSF

ПЪРВА ИНВЕСТИЦИОННА БАНКА

ВАЖНО: в основанието трябва да напишете "Дарение" и задължително да уточните желаното направление, където да се разпределят средствата.

Бог да благослови дарителите!

Адрес на храм „Св. Цар Борис
Михаил”

Гр. Варна, кв. Аспарухово,
ул. „Места” 38 а

<http://sveticarboris.net//>

Свещеници в храм „Св. Цар Борис”

свещеноиконом Добромир Георгиев **0899
050060**

протойерей Георги Фотакиев **0898 470439**
свещеник Ясен Керчев **0896 778675**

